

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **D. F.**
se sídlem
zastoupený JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph. D., advokátem
se sídlem Praha 5, Plzeňská 3350/18

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Praha 1, Na Františku 1039/32

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2020 č.j. MPO 275014/20/61100/01000

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2020 č.j. MPO 275014/20/61100/01000 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný nevyhověl námitkám žalobce a potvrdil opatření Ministerstva průmyslu a obchodu (dále též „poskytovatel dotace“) ze dne 13. 5. 2020 č.j. MPO 188612/20/61100/61150 (dále jen „Opatření“). Opatřením poskytovatel dotace posoudil žádost o platbu podanou dne 11. 5. 2020 žalobcem jako příjemcem dotace projektu č. CZ.01.3.10/0.0/18_183/0016930 (dále jen „Projekt“) a částku dotace požadovanou k proplacení zkrátil na 1.821.215,16 Kč, neboť žalobce nedodržel podmínky poskytnutí dotace.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že žalobce vyhlásil v rámci Projektu výběrové řízení na dodávku tepelného čerpadla voda - vzduch a instalaci FVE na střeše objektu dle Pravidel pro výběr dodavatelů č.j. MPO 56796/18/61100/61000/501/7 (dále jen „Pravidla pro výběr dodavatelů“). Součástí zadávací dokumentace byl závazný návrh smlouvy o dílo, ve kterém byly mimo jiné definovány i platební podmínky. Žalobce obdržel dvě nabídky a s vítězným účastníkem, společností ADALU s.r.o., uzavřel dne 22. 8. 2019 smlouvu o dílo s identickým textem, jaký byl uveden jak v závazném návrhu smlouvy o dílo, tak i ve vítězné nabídce, tedy s platbou 100 % z ceny díla po kompletním dokončení a předání díla. Dne 22. 8. 2019 byl podepsán i dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo, ve kterém byly na základě iniciativy žalobce změněny platební podmínky (změna na úhradu ve čtyřech splátkách) a byl změněn i termín realizace díla (zkrácení termínu realizace ze tří měsíců na dva měsíce). Žalobce odůvodnil uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo potřebou ukončit stavební práce ve lhůtě dvou měsíců, jelikož mu navazovaly další stavební úpravy. V době vypsání veřejné zakázky a uzavření smlouvy o dílo žalobce tuto skutečnost nevěděl a počítal s těmito pracemi až v roce 2020. Vzhledem k vytíženosti stavebních firem na českém trhu neměla dle žalobce uvedená změna žádný vliv v rámci zadávacích podmínek. Poskytovatel dotace dospěl k závěru, že žalobce porušil svým postupem bod 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů, neboť se změnila ekonomická rovnováha ve prospěch vítězného účastníka. V souladu s dokumentem D12_2_M Kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek č.j. MPO 36277/17/61100 ze dne 22. 11. 2017 (dále jen „Kategorizace sankcí“) – Podstatná změna smlouvy na plnění zakázky, byla žalobci udělena sankce ve výši 25 %.
3. Žalovaný konstatoval, že některé formulace v Opatření neodpovídají zjištěnému skutkovému stavu. Shledal, že pochybení dle skutkového stavu popsaného v Opatření je porušením bodu 44 b) a bodu 44 a) Pravidel pro výběr dodavatelů. K porušení bodu 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů uvedl, že lze souhlasit s argumentací žalobce, že se ekonomická rovnováha smlouvy o dílo jako celku jednoznačně nezměnila ve prospěch vítězného účastníka. Zdůraznil však, že bod 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů stanoví, že za podstatnou změnu závazku ze smlouvy se považuje změna, která by změnila ekonomickou rovnováhu jakéhokoli ze závazků ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele (vítězného účastníka). K argumentu žalobce o vzájemném započítávání změn ve smyslu „něco za něco“ žalovaný uvedl, že Pravidla pro výběr dodavatelů takové postupy neuvažují. Dále konstatoval, že došlo i k porušení bodu 44 a) Pravidel pro výběr dodavatelů a tím k podstatné změně smlouvy o dílo. Předmětná změna platebních podmínek byla změnou ve prospěch vítězného účastníka, neboť vítězný účastník měl platební prostředky k dispozici dříve než dle původního znění smlouvy o dílo. Právě tato změna mohla mít vliv na širší potenciální okruh účastníků, neboť původní platební podmínky, tedy uhrazení 100 % z ceny díla až po kompletním dokončení a předání díla, kdy předpokládaná hodnota zakázky činila 4.750.000,- Kč, mohly odradit ty potenciální účastníky, kteří by bez proplácení průběžných faktur nebyli schopni předmět zakázky realizovat, a to vše bez ohledu na zkrácení doby realizace zakázky dle dodatku č. 1 smlouvy o dílo. Z důvodu zachování jednotného přístupu při posuzování námitek a na základě výše uvedeného žalovaný potvrdil udělenou sankci ve výši 25 %.
4. Žalobce v žalobě namítl nesprávné posouzení otázky účinku změny smlouvy o dílo, neboť nebyla zohledněna skutečnost, že ke změně platebních podmínek, která směřuje ve prospěch dodavatele, rovněž přistupuje změna termínu k dokončení díla, která směřuje v neprospěch dodavatele. Aby mohlo v daném případě dojít ke změně ekonomické

rovnováhy, muselo by být prokázáno, že výhoda vybraného dodavatele plynoucí ze změny platebních podmínek spočívající v lepším cash-flow převyšuje nevýhodu, která pramení ze zkrácení termínu k realizaci díla o celou jednu třetinu původní délky a pro vybraného dodavatele jistě představuje zvýšení nákladů potřebných k zajištění většího počtu pracovníků tak, aby stihl stanovený termín. Na jedné straně se tedy vlivem uzavřeného dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo dodavateli zlepšuje cash-flow, na druhé straně však dochází ke snížení čistého zisku dodavatele. Jedná se tak o situaci „něco za něco“, kdy nelze tvrdit, že vlivem uzavření dodatku mohlo dojít ke změně ekonomické rovnováhy uzavřené smlouvy o dílo. Žalovaný se však uvedeným posouzením vůbec nezabýval a vycházel pouze z izolovaného hodnocení jedné části dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo. Podle žalobce je celková rovnováha smlouvy o dílo dána až společným působením všech jejích jednotlivých ustanovení tvořících závazkový vztah.

5. Žalobce dále namítl, že žalovaný interpretuje znění bodu 44 b) Pravidel pro výběr dodavatele tak, že za podstatnou změnu se považuje jakákoliv změna závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele (vítězného účastníka), avšak takto uvedený bod nezní, neboť za podstatnou změnu považuje takovou změnu, která by měnila ekonomickou rovnováhu jakéhokoli ze závazků ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele. Proto při hodnocení vlivu změny na ekonomickou rovnováhu smlouvy o dílo musí být hodnocen souhrnně celý komplex změn, neboť celková rovnováha smlouvy je dána až společným působením všech jednotlivých ustanovení smlouvy tvořících komplexní závazkový vztah a nikoli pouze samostatným a izolovaně posuzovaným působením jen jednoho z více měněných vzájemných závazků ze smlouvy.
6. Žalobce rovněž namítl, že postup žalovaného spočívající v izolovaném posuzování dílčí změny platebních podmínek bez zohlednění vlivu zkrácení termínu realizace díla o 1/3 původní doby jakožto změny jdoucí v neprospěch vybraného dodavatele vykazuje zásadní nedostatky při poměřování zásadou materiální pravdy jako jedné ze základních zásad činnosti správních orgánů zakotvené v § 3 správního řádu. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008 č.j. 9 Afs 1/2008-45, v němž soud uvedl, že uložení sankčního odvodu nemůže být postaveno na ryze formalistickém přístupu bez ohledu na skutečný stav věci. Namítl, že závěry žalovaného jsou formalistické a postulované bez jakéhokoli dokazování či podrobnějšího odůvodnění.
7. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro její nedůvodnost zamítl. Ve vyjádření k žalobě předně poukázal na právo nevyplatit dotaci nebo její část ve smyslu ustanovení § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). Zopakoval, že uzavřením dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo došlo ke změně dvou různých závazků ze smlouvy. Jednak došlo ke změně platebních podmínek, neboť z původního jednorázového uhrazení sjednané ceny díla po jeho dokončení a převzetí došlo k rozložení úhrady ceny díla do čtyř splátek. Zároveň došlo ke zkrácení lhůty pro dokončení díla z původních třech měsíců od vyzvání k zahájení plnění na dva měsíce od zahájení plnění.
8. Žalovaný setrval na své argumentaci, že z bodu 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů jasně vyplývá, že žalobce nesměl umožnit podstatnou změnu smlouvy, přičemž takovou změnou je mj. ta, která mění ekonomickou rovnováhu jakéhokoli ze závazků ze smlouvy. Z tohoto bodu je zřejmé, že žalovaný jako podmínku, za které byla dotace poskytnuta ve

smyslu § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech, stanovil, že nesmí dojít ke změně byť i jen jednoho z mnoha závazků, které v uzavřené smlouvě mohou být, za předpokladu, že by uvedená změna měnila ekonomickou rovnováhu jednoho každého závazku ve prospěch dodavatele. Dle Pravidel pro výběr dodavatelů tak nezáleží na tom, zda v souhrnu změn jsou tyto výhodnější pro zadavatele nebo dodavatele. Takové posouzení je navíc zcela subjektivní. Nelze objektivně stanovit, že zkrácení termínu plnění o 1/3 je výhodnější než změna platebních podmínek z jednorázové úhrady na úhradu v několika splátkách. Uvedené může v jednom případě subjektivně jako velmi výhodné vnímat dodavatel, ve druhém naopak zadavatel. Účelem takto stanovených podmínek je především předejít jakékoliv netransparentnosti a porušení principu rovného zacházení ve výběrovém řízení. Změny smluv stylem „něco za něco“ by v obecné rovině mohly vést k situacím, kdy závazky smluvních stran by nakonec po uzavření i vícero dodatků vůbec neodpovídaly původním požadavkům zadavatele, resp. původně uzavřené smlouvě. To by následně vedlo k situaci, kdy by proběhlá výběrová řízení zcela ztratila svůj smysl. Výběr jedné nabídky jako nejvýhodnější za předem stanovených podmínek neznamena, že stejná nabídka by byla vybrána jako nejvýhodnější i za změněných podmínek. Povinnost neumožňovat podstatné změny uzavřené smlouvy je zakotvena v Pravidlech pro výběr dodavatelů právě z toho důvodu, aby podmínky plnění byly pro všechny potenciální dodavatele stejné, a tito se tak s jejich znalostí mohli dopředu rozhodnout, zda nabídku ve výběrovém řízení podají či nikoliv. Pokud si zadavatel v zadávacím řízení ještě navíc jeden z těchto závazků stanoví jako nepřekročitelný (zde platební podmínky), je změna takovéto podmínky jednoznačně způsobila ovlivnit účast potenciálních dodavatelů v původním výběrovém řízení.

9. Za nevěrohodné žalovaný označil tvrzení žalobce, že o možných dalších stavebních úpravách nevěděl v době zahájení veřejné zakázky (2. 8. 2019) a dokonce ani v době uzavření smlouvy o dílo, neboť k uzavření dodatku ke smlouvě o dílo došlo ve stejný den jako k uzavření smlouvy o dílo. Právě ve snaze zjistit všechny rozhodné okolnosti jednání žalovaný vyzval žalobce, aby vysvětlil důvody uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo. Vyjádření, které žalobce doložil, však jeho kroky ve vztahu k závazným podmínkám dle Pravidel pro výběr dodavatelů nijak neospravedlnilo.
10. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při posouzení věci vycházel z následující právní úpravy:
11. Podle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech platí, že *vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit.*
12. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech platí, že *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta.*
13. Na úvod soud považuje za potřebné zdůraznit, že žalobce zaměřil svou žalobní argumentaci pouze na jeden ze dvou důvodů, o které žalovaný opřel napadené rozhodnutí. Žalovaný totiž shledal jak porušení žalobcem namítaného bodu 44 b) Pravidel pro výběr

dodavatelů, tak i bodu 44 a) Pravidel pro výběr dodavatelů, proti jehož aplikaci však žalobce nijak nebrojil. Žalobce uplatnil v zásadě toliko jeden žalobní bod, v němž namítal nesprávné posouzení účinku změny smlouvy o dílo obsažené v dodatku č. 1 k této smlouvě z pohledu výkladu pojmu „změna ekonomické rovnováhy závazků ze smlouvy.“ Tento pojem obsahuje bod 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů, který stanoví, že *zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy, kterou uzavřel na plnění zakázky. Za podstatnou se považuje taková změna, která by změnila ekonomickou rovnováhu jakéhokoli ze závazků ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele.* Žalobce především namítal, že žalovaný nezohlednil skutečnost spočívající ve zkrácení termínu realizace díla o 1/3 původní délky, jakož i skutečnost, že na straně dodavatele v důsledku této změny dochází ke snížení čistého zisku, neboť je nucen vynaložit vyšší náklady na zajištění většího počtu pracovníků tak, aby byl schopen realizovat dílo ve zkráceném termínu. V této souvislosti žalobce namítal, že žalovaný nesprávně interpretoval bod 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů. V rámci dílčí subnámitky rovněž namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a formalistický přístup žalovaného učiněný bez dokazování či podrobnějšího odůvodnění.

14. Klíčovým pro posouzení žalobní argumentace je výklad bodu 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů, kterým žalovaný definoval nepřipustnou podstatnou změnu závazku ze smlouvy. Soud předně souhlasí se žalovaným, že smyslem nastavení podmínek, které musí zadavatel (zde žalobce) při výběru vhodného uchazeče splnit, resp. které musí akceptovat, je zajištění transparentního a rovného zacházení s uchazeči ve výběrovém řízení. Pokud by zadavatel mohl libovolně měnit obsah již sjednaného závazku, byť by se zároveň snažil „vykompenzovat“ ztrátu jedné výhody získáním jiné výhody, jak naznačuje žalobce slovním spojením „něco za něco“, mohl by vítězný uchazeč spoléhat na dodatečnou úpravu smluvních podmínek tak, aby mu lépe vyhovovaly. V takovém případě by se však vytratil smysl konání výběrového řízení, které má vést k výběru nejvýhodnější a zároveň v podstatných částech neměnitelné nabídky. Soud nesdílí názor žalobce, že změna ekonomické rovnováhy jakéhokoli ze závazků ze smlouvy musí být poměřována v kontextu celé smlouvy o dílo. Takový postup předně nelze dovodit ze samotného znění bodu 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů, tj. jazykovým výkladem tohoto ustanovení, které nehovoří o ekonomické rovnováze v rámci celého smluvního závazku, nýbrž o změně ekonomické rovnováhy *jakéhokoli ze závazků ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele.* Za podstatnou, a tudíž nepřipustnou změnu bude proto nutno považovat každou změnu závazku, která zajistí dodavateli výhodnější smluvní podmínky v porovnání se závazkem, k jehož splnění se původně zavázal. V tomto ohledu je zcela irelevantní, zda se dodavateli žalobce sníží čistý zisk, pokud bude muset dílo dokončit ve zkrácené lhůtě. Touto okolností, nadto žalobcem jen spekulativně a nepodloženě tvrzenou, nelze poměřovat stav ekonomické rovnováhy i z toho důvodu, že se nikterak nepromítá do obsahu smlouvy o dílo. Při posuzování toho, zda změnou závazku dochází ke změně ekonomické rovnováhy, lze vycházet jen z objektivních kritérií a nikoli ze subjektivního vnímání těchto změn smluvními stranami. I proto zkrácení lhůty pro realizaci díla, jakkoli to může být pro žalobce důležité, nelze objektivně hodnotit jako faktor, který „vyrovnal“ výhodnější platební podmínky pro dodavatele. V této souvislosti soud přisvědčuje žalovanému, že žalobce ani věrohodně nevysvětlil „náhlou“ potřebu zkrátit termín dokončení díla za situace, kdy veřejná zakázka byla zahájena dne 2. 8. 2019 a k uzavření smlouvy o dílo došlo již dne 22. 8. 2019, přičemž dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo byl uzavřen ještě téhož dne jako samotná smlouva o dílo. Nadto nelze vyloučit, že dodavateli

se nepodaří zajistit žalobcem uváděný potřebný (větší) počet zaměstnanců, aby stihl dokončit dílo v kratší lhůtě, resp. že dokončení díla dříve je vůbec možné, a tudíž i z tohoto pohledu nelze objektivně hodnotit ekonomickou vyváženost smlouvy o dílo.

15. Soud neshledal důvodnou ani dílčí subnámitku, že žalovaný porušil zásadu materiální pravdy zakotvenou v ustanovení § 3 správního řádu. Nutno zdůraznit, že obecná povinnost správních orgánů opatřovat podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti je doplňována povinností účastníků řízení poskytnout potřebnou součinnost podle § 50 odst. 2 správního řádu, případně označit důkazy na podporu svých tvrzení podle § 52 správního řádu (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019 č.j. 1 Azs 367/2018-34). Žalobce neobjasnil, jaké další skutkové okolnosti, nad rámec shora uvedených, měl žalovaný pojmout do hodnoceného skutkového stavu věci. Namítané izolované posuzování dílčí změny platebních podmínek je otázkou hodnocení skutkového stavu věci a nikoli otázkou řádného zjištění jiných relevantních skutkových okolností. Pokud žalovaný nepřisvědčil argumentaci žalobce, že zkrácení lhůty pro realizaci díla vyvažuje pro dodavatele výhodnou (postupnou) platbu před dokončením díla, neznamena to, že nevycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Jak soud vyložil výše, žalovaný nepochybil při výkladu bodu 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů a správně posoudil změnu v dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo jako změnu, která vychyluje ekonomickou rovnováhu tohoto závazku ze smlouvy o dílo ve prospěch dodavatele.
16. V této souvislosti nemůže obstát ani další dílčí námitka týkající se absence podrobnějšího odůvodnění napadeného rozhodnutí či absence provedení dokazování. Povinnost orgánů veřejné moci řádně odůvodnit svá rozhodnutí totiž nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně *implicite* – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se orgán veřejné moci vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009 č.j. 9 Afs 70/2008 - 13, ze dne 28. 5. 2009 č.j. 9 Afs 70/2008 - 13 a ze dne 21. 12. 2011, č.j. 4 Ads 58/2011 - 72, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011 sp. zn. II. ÚS 2774/09 a ze dne 11. 3. 2010 sp. zn. II. ÚS 609/1). Není proto nepřezkoumatelným rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08). K tomu soud dodává, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vedle důrazu na znění bodu 44 b) Pravidel pro výběr dodavatelů výslovně konstatoval, že Pravidla pro výběr dodavatelů neuvažují o vzájemném započítávání změn ve smyslu „něco za něco“ (na straně 3. napadeného rozhodnutí). Tím v nezbytném rozsahu vypořádal námitku, kterou žalobce zopakoval i v žalobě a v níž se domáhal zohlednění zkrácení lhůty pro dokončení díla jako skutečnosti, která má podle jeho názoru vyvážit platební podmínky stanovené výhodněji pro dodavatele. Pokud jde o kusou námitku, že žalovaný rozhodl bez jakéhokoli dokazování, je třeba i zde zdůraznit, že žalobce sám konkrétní důkazy neoznačil ani neuvedl, k jakým dalším skutečnostem by žalovaný měl dokazování provádět. I tato námitka proto nemůže být pro svou faktickou bezobsažnost opodstatněná.

17. Závěrem, nad rámec vypořádání žalobních námitek, je třeba dodat, že žalovaný posoudil dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo též jako porušení bodu 44 a) Pravidel pro výběr dodavatelů, podle něhož platí, že „za podstatnou se považuje taková změna, která by umožnila účast jiných dodavatelů nebo by mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním výběrovém řízení, pokud by zadávací podmínky původního výběrového řízení odpovídaly této změně“. Jak již soud poznamenal výše, žalobce proti těmto důvodům napadeného rozhodnutí neuplatnil žádnou námitku. S ohledem na dispoziční zásadu, která ovládá správní soudnictví, může soud přezkoumávat napadené rozhodnutí jen v mezích žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, případně nicotné, jak vyplývá z § 75 odst. 2 věta druhá a § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005 č.j. 7 Afs 104/2004-54). Pokud tedy žalobce neuvedl konkrétní skutečnosti, jimiž by zpochybnil důvody, které žalovaného vedly k aplikaci bodu 44 a) Pravidel pro výběr dodavatelů, nemůže soud tuto část napadeného rozhodnutí meritorně přezkoumat. Soud proto jen v obecné rovině a optikou § 76 odst. 1 s.ř.s., jež upravuje vady řízení, k nimž soud přihlíží z úřední povinnosti, uvádí, že žalovaný aplikaci bodu 44 a) Pravidel pro výběr dodavatelů přezkoumatelným způsobem odůvodnil, přičemž zejména konstatoval, že změna platebních podmínek mohla mít vliv na širší potenciálního okruhu účastníků, neboť původní platební podmínky (uhrazení 100 % z ceny díla až po kompletním dokončení a předání díla v předpokládané hodnotě zakázky ve výši 4.750.000,- Kč) mohly odradit potenciální účastníky, kteří by bez proplacení průběžných faktur nebyli schopni předmět zakázky realizovat. Porušení bodu 44 a) Pravidel pro výběr dodavatelů, které žalobce v žalobě ničím nezpochybnil, samo o sobě odůvodňuje uložení sankce ve smyslu bodu č. 19 Kategorizace sankcí v rozsahu 25 % ze smluvní ceny původní zakázky.
18. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez nařízení ústního jednání.
19. Druhý výrok rozsudku o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 13. ledna 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu